

De presos penedits

written by Fredi Bentanachs | 17 de febrer de 2023

És més que evident que el discurs oficial dels partits en retirada, els quals estant intentat per activa i per passiva enterrar el 1r d'octubre, tot i el que va succeir i estar succeint, és fer passar com herois els presos VIP, i fer veure com un miratge fugisser que el poble va prendre el control del carrer, va posar les urnes i va aturar l'ocupació militar colonial per fer el referèndum que vam guanyar.

I en aquí estem, malvivint per la covardia política d'en Junqueres pel fet d'entregar-se a Espanya havent-hi pactat la rendició i el 155. Mentre que la idea del MHP Carles Puigdemont d'anar tot el govern a l'exili a Brussel·les i des d'allí fer una roda de premsa internacional per a denunciar la violència de l'Estat espanyol, amb els dos líders de les dues organitzacions socials a la presó, els "Jordis", i tot l'activisme en peu de guerra al carrer, disposat a lluitar si fos menester per la República Catalana, que era una imatge potentíssima i la gran ocasió per donar continuïtat al procés independentista.

Dissortadament les coses no varen anar així. El MHP Puigdemont fou abandonat pels consellers d'ERC llevat d'en Toni Comín, i per alguns consellers de Junts. Només quatre, la Clara Ponsatí, en Lluís Puig, en Toni Comín i el MHP Puigdemont varen restar fidels al 1r d'octubre i al camí cap a la República. Tot i els errors comesos, una cosa sí que s'observa, l'odi cap a ells i la molèstia que els genera, sobretot cap al MHP Puigdemont, per part d'ERC, el feixisme espanyol, l'esquerra espanyola, l'empresariat de l'IBEX i àdhuc en silenci, part de l'establishment de Junts.

El president Puigdemont encarna la memòria del 1r d'octubre i, és clar, no interessa als qui estan fent un nou full de ruta cap a l'autonomisme o pels indults dels presos polítics

entregats voluntàriament als TSJE i a la fiscalia. Aquests darrers, volen fer creure a tot el poble, amb el cor a la mà i la il·lusió al front, la lluita èpica que aquests pseudoherois van fer suposadament per la independència.

El nou full cap a l'autonomisme va començar a caminar després de l'acceptació de la farsa judicial, després de tres anys de presó, d'indults mentre paral·lelament hi havia més de 5.000 represaliats, amb els que es cercava desmobilitzar la gent. Fou per això el brillant invent del tsunami? gràcies al qual s'acaba amb Urquinaona, les acampades joves, l'aeroport, i es deixa la gent abandonada a la Jonquera, durament reprimida pels nous mossos eixits del 155, els quals accepten obrir expedients de dubtosa certesa contra els activistes més actius, i acliquen els ulls vers els informes falsos dels tribunals espanyols.

ERC està cercant apagar el foc a canvi de sous astronòmics als seus quadres, una part important de Junts accepta el suborn i es va corcant a poc a poc la resistència, i aïllen sibil·linament el MHP Puigdemont i el Consell de la República. Així és com es pacta canviar el nom d'algunes lleis per aconseguir la joia de la corona, la captura sigui com sigui del MHP Carles Puigdemont, i amb el desprestigi públic dels fidels amb acusacions falses o exageracions dels errors, pensem en el cas Borràs o en Dalmases, persecució i insult de res que pugui reeixir, aquí amb l'ajut inestimable de les esquerres d'opereta, insultant i atacant qualsevol mostra de catalanisme, així és com tracten els que defensen els valors de la catalanitat.

Afortunadament, el poble comença a despertar de l'engany. Cap sacrifici, cap presó no pot ser una patent de cors per aturar la independència votada pel poble, molts hem pagat més presó que els nou VIP que hi foren, és hora de parlar clar i de posar a tothom al lloc de la història que li correspon.